

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om individuelle miljøgodkendelser for landbruget og naturgenopretning.

Af Mette Gjerskov (S), Torben Hansen (S) og Steen Gade (SF).

(Fremsat 30/3 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 20.20

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan jo sådan set, i hvert fald indledningsvis, fortsætte lidt i samme positive spor. Det betyder dog ikke, at vi vil gøre præcis det, der står her. Det kan jo godt være på sin plads her at glæde sig lidt over, at tingene altså rykker sig, for det beslutningsforslag, vi står med her, er jo et eksempel på, at den politiske dagsorden flytter sig.

Det er ikke ret lang tid siden, der fra oppositionspartiernes side igen og igen blev talt om svinestop, ja, der var sågar en pressemeddelelse, der var et nytårsønske fra Socialdemokratiet om, hvorvidt vi ikke godt kunne få et svinestop i år osv. Jeg synes, det er utrolig positivt, at den diskussion er slut.

Nu er vi enige om, hvad det er, der skal gælde som hovedprincip, nemlig at landbruget skal reguleres som industri. Det vil sige, at man skal have 8-årige miljøgodkendelser, fuldstændig som man har det i industrien.

Det er også et omdrejningspunkt her, ligesom det var det i mit udspil i december forrige år, at vi skal have miljøteknologi til at være en af nøglerne til at sikre, at dansk landbrug stadig væk kan udvikle sig. Det udspil, som jeg kom med i december 2004, gjorde jo, at vi fik en politisk aftale sidste år i juni mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om nogle hovedprincipper, der skal

gælde for fremtidens regulering af dansk landbrug.

Vi regner med i løbet af plus/minus en måneds tid at kunne sende et lovforslag i høring, det haster jo lidt, for det er vigtigt, at den nye regulering træder i kraft den 1. januar 2007 samtidig med kommunalreformen.

Vi har andre aspekter med også, som ikke er så påfaldende her. Vi synes jo bl.a., at det er utrolig vigtigt at bruge anledningen til at lave en forenkling af hele miljøreguleringen af landbruget. Det er ekstremt kompliceret i dag. Det er kompliceret for myndigheder, og det er vældig kompliceret for den enkelte landmand, og der har været brugt rigtig, rigtig mange kræfter på at finde et langt mere forenklet system. Det skulle jo også gerne lede til nogle forkortede sagsbehandlingstider. Som sagt sidder vi nu og arbejder med det i et lovforslag.

Der er så også et andet punkt, der adskiller sig fra det forslag, der ligger her. Vi opererer med en grænse, hvor man går ind og giver miljøgodkendelse til alle husdyrbrug, som har dyreenhedshold på over 75 dyreenheder. Her taler man om 42. Hvorfor siger vi 75? Det er, fordi det er der, de reelle miljøproblemer ligger, det er der, hvor de for alvor begynder at blive noget, som der er behov for at lave en skærpet regulering af.

Så er der altså også en anden væsentlig forskel. Her tales der om, at alle skal miljøgodkendes. Vi siger, man skal miljøgodkendes i forbindelse med, at man vil udvide sin bedrift, vil nyetablere sig, vil renovere, eller hvad man nu vil gøre. Altså, når man foretager sig noget, når der også er gang i en strukturudvikling, så er det det, vi fokuserer på.

Vi fokuserer ikke på den 57-årige landmand med det meget, meget lille dyrehold. Vi synes ikke, det er der, de store miljøproblemer er i dansk landbrug. Nej, det gælder om at fokusere der, hvor vi i de kommende år ved, at strukturudviklingen vil komme, og det er, hvor man udvider, det er, når de yngre landmænd nyetablerer sig.

Så der er nogle forskelle i vores tilgang, men grundlæggende er principperne jo alligevel mere ens, end de i hvert fald var for et år eller to siden, og det synes jeg at der er grund til at glæde sig over.

Jeg vil ikke anbefale beslutningsforslaget, og regeringen kan i hvert fald ikke støtte det alene af den grund, at vi i løbet af en måneds tid kommer med vores eget lovforslag, som sådan set i

hvert fald et langt stykke hen ad vejen bevæger sig efter nogle af de samme retningslinjer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ministeren. Vi går til ordførerne. Hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Forslaget her ligner jo på mange punkter det, regeringen arbejder med på nuværende tidspunkt, som ministeren jo også meget rigtigt sagde. Indimellem kunne man få den fornemmelse, at det nærmest er, som om forslagsstillerne har skrevet nogle af de mange ideer af, som regeringen er i gang med på det her område. Men det er jo godt, at der er enighed om denne sag langt hen ad vejen. Så er der måske håb om, at der kan blive en bred aftale om det her område, når nu vi har forhandlet færdig.

Ifølge regeringsgrundlaget arbejdes der i regeringen med en plan om en miljøgodkendelsesordning for alle husdyrbrug, der udvider, og for nybegyndere over 75 dyreenheder. Samtidig arbejdes der på at gøre sagsbehandlingen mindre bureaukratisk for på den måde at få sagsbehandlingstiden ned. Det er helt urimeligt, at det kan tage 2, 3, 4 år at få en miljøgodkendelse. Derfor skal sagsbehandlingstiden ned, det er et vigtigt mål.

Kl. 20.25

Samtidig er det vigtigt, at der bliver udformet nogle retningslinjer, som gør, at man kan kontrollere husdyrbrugenes forurening.

Endelig er det vigtigt, at vi får en udvikling i gang, således at der bliver brugt den nødvendige nye teknologi for at få løst miljøproblemerne.

Det er de ting, regeringen arbejder med, og som Venstre støtter.

Derimod støtter vi ikke dette beslutningsforslag, fordi det på en række punkter rammer helt forkert. Vi er ikke enige i, at alle de eksisterende husdyrbrug skal miljøgodkendes inden for en kortere periode. Det vil være helt urimeligt at sætte ressourcer ind på det område i stedet for netop at satse der, hvor problemerne er størst, nemlig på de brug, som udvikler sig og bliver større.

Enhver, der følger strukturudviklingen i landbruget, ved, at man inden for en relativt kort periode kan få styr på langt størstedelen af husdyrbrugene uden at behøve at stille krav til de brug, som ikke bliver større.

Forslagsstillerne vil have, at alle husdyrbrug over 42 dyreenheder skal miljøgodkendes. Det

skal man jo kun gøre, hvis man ikke kender virkeligheden, idet 90 pct. af husdyrholdet i 2015 vil være på over 75 dyreenheder. Ud fra disse forudsætninger bliver forslaget om de 42 dyreenheder kun et slag i luften. Forslagsstillerne ønsker, at der fastsættes konkrete krav i godkendelsen til maksimale tab af næringsstoffer fra husdyrbruget ud fra, hvor meget miljøet og naturen kan tåle.

Dette forslag ligner meget det, der arbejdes med i de retningslinjer, som meget nemt kan blive virkelighed i fremtiden. Der vil i de kommende miljøgodkendelser blive foretaget en konkret og individuel vurdering af udledningen af næringsstoffer. Det kan ikke gøres bedre for natur og miljø.

Derudover arbejdes der med at få udarbejdet enkle og overskuelige retningslinjer for godkendelserne, således at kommunerne, når de overtager administrationen af landbrugsområdet pr. 1. januar 2007, ganske hurtigt og effektivt kan få et overblik over de krav, der gælder.

På samme måde vil landmanden få fordel af det nye system. I fremtiden bliver der ensartede regler og ikke som i dag nærmest 12 forskellige måder at gribe tingene an på.

Endelig vil miljøgodkendelsen af husdyrbrug over 75 dyreenheder blive kombineret med en lugtvejledning, som skal forebygge lugtgener for de omkringboende.

Så vi er godt i gang. Og af forslaget her kan jeg se, at forslagsstillerne er enige på væsentlige punkter, men vi kan altså ikke støtte det forslag, der ligger her, da det, vi er i gang med, er mere dybtgående og vil løse problemerne meget bedre uden alt for meget bureaukrati.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg sidder hernede på bageste række og munter mig lidt, fordi det jo er interessant at høre, at Venstres ordfører mener, at vi i Socialdemokratiet har skrevet af efter regeringens oplæg. Hvis det gør det nemmere at få igennem, så skal Venstre have lov til at blive i troen på, at det er dem, der er foran, og ikke dem, der er de fodslæbende.

Venstres ordfører siger, at man ikke vil tage de bedrifter med, som har udvidet i løbet af de senere år, men kun dem, der udvider i 2007.

Så vil jeg konkret spørge om to ting. Hvordan vil Venstre sikre, at de bedrifter – og der kan jo være mange store imellem – overholder miljøreglerne? Det er den ene ting, jeg vil spørge om.

Den anden ting, jeg vil spørge om, er: Hvordan vil Venstre sikre, at de 25 pct. af dyrene, som nu er flyttet over i større bedrifter, bliver kontrolleret?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil sige, at der sådan set ikke er noget forkert i at skrive af. Det synes jeg er helt fint, bare det er noget fornuftigt, man skriver af efter. Det er det jo i den her sammenhæng.

Det, jeg siger, er, at der jo ingen grund er til at bruge ressourcer, altså sætte hovedparten af ressourcerne ind de steder, hvor miljøproblemerne ikke er størst. Man skal netop gøre det, som vi arbejder med, nemlig sige: Der, hvor miljøproblemerne er størst, er ved husdyrbrug med over 75 dyreenheder, som samtidig også udvider. Det er simpelt hen svaret på det spørgsmål, fru Mette Gjerskov stillede.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes ikke helt, at Venstres ordfører svarede på det, det drejede sig om, nemlig de bedrifter, som nu allerede har udvidet inden for de seneste år. Det er sådan, at antallet af husdyrbedrifter i Danmark er faldet med 25 pct. de sidste 4 år. Det er, fordi de har samlet sig i større brug. Hvornår kommer de større brug, der altså inden for de sidste 4 år allerede har foretaget deres udvidelser, med i det forslag, Venstre kommer med? Om 5 eller 10 år? Det kunne Venstres ordfører måske svare på.

Kl. 20.30

Den anden ting er, at Venstres ordfører i stedet for svarer med hensyn til dyreenheder. Jeg kan da godt komme med et meget sagligt grundlag for, hvorfor vi foreslår, at grænsen skal gå ved 42 dyreenheder. Det er, fordi det er grænsen i landbrugsloven for, hvornår det er en hobbybedrift, og hvornår det er en erhvervs-mæssig bedrift. Det med de 75 dyreenheder er som grebet ud af den blå luft.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det her har ikke noget med hobbyer og andre ting at gøre, men med miljøet. Vi siger, at der, hvor miljøproblemerne er størst, og der, hvor vi skal sætse og bruge ressourcer, er over 75 dyreenheder. Fru Mette Gjerskov siger, at der er nogle brug, der er blevet kæmpestore. Men hvis de er blevet kæmpestore, så er de over 75 dyreen-

heder. Man kan godt udvide, men er de stadig væk under 75 dyreenheder, er det ikke der, miljøproblemerne er størst.

Jeg mener, at det er spild af ressourcer at sætte så voldsomt ind der, hvor miljøproblemerne ikke er størst. Det er en ærlig sag, at vi har forskellig holdning til det her. Vi vil bruge ressourcerne der, hvor de har størst effekt, og Socialdemokratiet vil bare bruge en masse ressourcer, selv om de ikke nødvendigvis har en effekt. Det er da en ærlig sag, at vi har en forskellig indfaldsvinkel.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg kan forstå, at der lige pludselig er kommet en diskussion om ophavsretten til det her. Jeg vil gøre opmærksom på, at det her forslag er en genfremsættelse fra forrige samling. Hvis det betyder, at regeringen begynder at skrive vores beslutningsforslag af fra tidligere samlinger, er det klart, det ansporer til, at vi vil begynde at lave nogle flere. Så tak for det.

Men det, jeg gerne vil have hr. Eyvind Vesselbos kommentarer til, er vedrørende yderligere midler til naturgenopretning, hvor en del af forslaget går ud på, at der bliver taget op til 20 pct. af den direkte landbrugsstøtte – det kan man gøre efter EU-reglerne – og at de bliver brugt til naturgenopretning mange af de steder, hvor det rent faktisk er den førte landbrugspolitik, der har medført en forarmelse af naturen. Kunne Venstre ikke se nogen fordele i, at man tog op til 20 pct. af landbrugsstøtten og begyndte at bruge den til nødvendig naturgenopretning?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Vi kan godt blive ved at diskutere, hvem der har skrevet af efter hvem, men det er ikke særlig frugtbart. Jeg er sikker på, at det endelige forslag og den endelige vedtagelse af miljøgodkendelser af landbrugsbedrifter på over 75 dyreenheder vil være noget, som regeringen laver, og det vil være noget, som Socialdemokratiet kan stemme for. Det vil sige, at så kan vi dele æren. Det mener jeg ikke er noget problem.

Nu snakker Socialdemokratiet igen om flere penge på det her område. Jeg mener, at der er afsat 1 mia. kr. ekstra på miljøområdet ud over alle de penge, der står i forvejen, og det er ikke så lidt. Så siger hr. Torben Hansen, at nu skal vi bare tilføre nogle flere penge. Vi er i gang med at planlægge, at langt den overvejende del af den-

ne milliard kroner skal bruges til naturgenopretning, så jeg forstår simpelt hen ikke helt spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Spørgsmålet er meget simpelt. Man kan altid diskutere den såkaldte miljømiliard. Den er gået til alt muligt andet end naturgenopretning, og det ved hr. Vesselbo også ganske udmærket, og fylder bare det hul op, der er blevet skabt de seneste 4 år.

Men mit grundlæggende spørgsmål er: Vil Venstre være med til, at vi, som vi kan gøre efter EU's regler, begynder at overføre noget af det, sådan at man eksempelvis kan lave naturgenopretning, give støtte til landmænd, der gør det miljømæssigt fornuftigt, og andre ting? Vil Venstre være med til det, eller vil Venstre bare fortsat køre det nuværende meget rigide system?

Et andet spørgsmål er: Hvor er vi henne i forhold til den lugtvejledning, som man er blevet lovet igennem flere måneder, flere år, som netop skulle beskytte beboerne ude i det åbne land mod stanken fra gylletanke, som er speciel aktuell lige præcis i de her timer og de her uger? Hvor er vi henne med den lugtvejledning, der har været lovet i meget lang tid?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det, vi koncentrerer os om i øjeblikket, er simpelt hen at lave en god, fornuftig, saglig plan for naturgenopretning. Langt den største del af den milliard kroner, der er afsat ekstra på miljøområdet, ud over alt det, der i forvejen er til naturgenopretning, vil blive planeret, så vi får en god og harmonisk udvikling på det område. Derfor er det ikke så væsentligt at diskutere lige nu, om der skal tages 10, 15 eller 20 pct. af nogle andre midler.

Kl. 20.35

Vi ved godt, at det var den måde, Socialdemokratiet og De Radikale kørte på, da man var i regering, nemlig at man satte en masse penge af for at vise, at man var miljøvenlig, og så brugte man dem alligevel ikke, og de blev overført år efter år.

Det gør vi ikke. Vi vil meget hellere have projekterne, planlægge dem og vise offentligheden, at vi bruger pengene.

Med hensyn til denne lugtvejledning indgår den i det samlede projekt omkring miljøgodkendelser, og den er en del af det projekt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det er helt utroligt at høre hr. Eyvind Vesselbo jonglere med tal og beskyldninger om, at vi bare vil bruge pengene.

Det, der var spørgsmålet fra hr. Torben Hansen, var sådan set, om man af de penge, som i forvejen gives til landbruget, var villig til at bruge 20 pct. til naturgenopretning. Det var ikke noget med ekstra penge. Man kunne sådan set sige, at det virkelig var et spareforslag, for det var ikke ekstra penge i form af skatteyderbetaling, der var en del af hr. Torben Hansens spørgsmål.

Mit spørgsmål er: Er hr. Eyvind Vesselbo ikke bekymret for den hamstring af muligheder for at udvide, som faktisk foregår, mens vi forhandler om at lave et nyt forslag?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, det der skræmmebillede, at nogle er ude at hamstre, kan jeg slet ikke genkende. Jeg ved, det har været fremme før, men det er længe siden, nogle har fremført det, men nu gør hr. Steen Gade det igen.

Jeg kan slet ikke følge det, for det er der slet ikke andre indikationer af end det, hr. Steen Gade siger. Jeg ved ikke, hvor hr. Steen Gade har sine oplysninger fra, at der er nogle, der skal ud og hamstre. Jeg forstår ikke, hvad man skal hamstre tilladelser til, for i øjeblikket tager det trods alt mindst et par år at få en miljøgodkendelse, så det må være svært at hamstre den inden den 1. januar 2007.

Det undrer det mig lidt, at hr. Steen Gade siger: Det er jo ikke et spørgsmål om flere penge til naturgenopretning. Jamen det må det være, for det, jeg siger, er, at der er bevilget 1 mia. kr., hvor størstedelen af dem skal gå til naturgenopretning – 700 mio. kr. – og så siger hr. Steen Gade, at vi også skal tage 20 pct. af nogle andre midler og give til naturgenopretning. Er det ikke yderligere penge?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Til naturgenopretning er det sådan, at det, som Venstre ikke vil snakke om, er, at vi kunne bruge vores tilskud til landbruget via landbrugsordningerne langt mere fornuftigt. Det er det, som hr. Eyvind Vesselbo ikke vil tale om.

I spørgsmålet om hamstring synes jeg da, det er interessant, at hr. Eyvind Vesselbo slet ikke kan se, at der faktisk er en række landmænd,

der, fordi de har fået så langt varsel og det ikke kommer til at omfatte alle, faktisk har fået en mulighed for at hamstre tilladelser, inden en ny lov træder i kraft. Men jeg forstår, at der er et vist element hos Venstres ordfører i ikke at ville se virkeligheden i øjnene.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det et spørgsmål om, hvem der laver virkeligheden. Det er klart, at hr. Steen Gade kan lave *sin* virkelighed, men jeg holder mig til den virkelighed, der er ude i virkeligheden, og det er ikke nødvendigvis den samme, som hr. Steen Gade fremfører her, for hr. Steen Gades formål med det spørgsmål er selvfølgelig at mistænkeliggøre landbruget. Det er en ærlig sag, at vi er forskellige på dette område. Vi mistænkeliggør ikke landbruget, for hvorfor skulle landmænd hamstre godkendelser på det her område? Landmænd er vel lige så interesseret som alle andre i at have et godt miljø og gøre tingene på en ordentlig måde.

Landbruget har nu igennem mange, mange år klart og tydeligt fulgt de regler, der var: nedbragt kvælstofudledningen, nedbragt fosforudledningen, nedbragt pesticidforbruget. Alligevel kan SF blive ved med at sige, at landbruget gør nogle ting, som skader miljøet og naturen. Det er jo ikke nødvendigvis en del af virkeligheden.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Det er en meget interessant debat, vi kan følge i dag. Det er sådan, at ved tidligere forslag blev der nævnt noget om, at man havde slået op i avisen, og så kunne man se, at der var nogle, der havde rykket sig.

Kl. 20.40

Når vi slår op i avisen i dag, kan man diskutere i lange baner, hvem der har ophavsret til det forslag, der bliver fremført her, men vi kan konstatere, at i december 2005 var Socialdemokratiet for et svinestop, og nu har de rykket sig. Nu vil de altså gerne have flere svin, men de vil også gerne have landbrugene miljøgodkendt. Som vi ser det, er det et skridt i den rigtige retning, bl.a. på baggrund af at det selvfølgelig også betyder noget for Danmark, om man vil stoppe en udvikling, eller om man vil have no-

get realitet ind i den udvikling, der sker på det her område.

Det er vigtigt for os at sige, at vi fra Dansk Folkepartis side arbejder på den her sag om at få landbruget miljøgodkendt. Vi arbejder for at få nogle retningslinjer, som sidestiller landbruget med industrien, så man får nogle retningslinjer, der er harmoni i. Man ved nogenlunde, hvad man bliver spurgt om og alle de her ting.

Den kumulative effekt skal man også beregne i dag. Det er ikke alle amterne, der foretager den her måling af belastningen. Derfor mener vi helt klart, at her er der et behov for at lave noget.

Så blev der sagt noget om, at nogle vil have nogle miljøgodkendelser allerede ved landbrug på 30 ha, vel vidende at der i forslaget står, at der bliver færre af de små brug og mange, mange flere af de store brug. Hvad vil man opnå med alle de små brug, siden de skal tages med i forslaget her, idet man i det næste afsnit skriver, at der kan være en sagsbehandlingstid for VVM-sager på op til 4-5 år?

Hvis man tager alle de små brug med, kan jeg kun få det regnestykke til at gå op, ved at der vil blive længere ventetid for at få de her ting gennemført. Er det intentionen med forslaget her? Jeg troede, at man ville tage hånd om de store miljøproblemer og sige: Her har vi nogle ting, vi gerne vil have belyst og have nogle klare retningslinjer for, men vi vil ikke gøre det umuligt.

Derfor er vi også kommet til det resultat, som SF prøver at give et skræmmebillede af, nemlig at der er nogle, der hamstrer en tilladelse. Det kan man jo ikke, når det, som der står i forslaget, tager 4-5 år fra forslaget er blevet fremsat. Så når man ikke at få en tilladelse inden den 1. januar 2007.

Desuden er der også nogle økonomiske belastninger, hvis grænsen lægges ved 30 ha. En VVM kan hurtigt koste fra 40.000 kr. og op til 150.000 kr., og så er man netop med til at sende alle de små brug over til de store, fordi man som lille landmand ikke kan holde til den økonomiske belastning.

Men vi kan sagtens se, at det er vigtigt, at vi får nogle tiltag på det her område. Vi vil gerne være med til at stille nogle krav om, at den teknologi, man bruger, skal være noget af den bedste, der findes på markedet. Det vil vi gerne diskutere, men vi tvivler på, at det forslag, som er lagt frem her, skulle være det eneste forslag, der skulle kunne løse alle problemer.

Der blev i de tidligere ordførertaler stillet spørgsmål om, hvordan vi sikrer, at de brug, der

er i gang i dag, bliver moderniseret og kommer igennem den her proces. Vi ved, at de anlæg, der er på store brug også bliver slidt op, så der inden for en ganske kort årrække – det er hvert 10. år – skal nyt inventar til. Der vil altså ske en udvikelse på de her store landbrug, så derfor vil det være en naturlig ting inden for en kort årrække. Den her nye miljøgodkendelse, som jeg har forstået regeringen arbejder meget intensivt på at få igennem, vil også gælde for de her brug.

Så jeg mener, at der selvfølgelig er nogle tiltag, vi kan arbejde videre med, men som forslaget ligger her, mener jeg ikke, at det kan bruges, som vi ser det på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil meget gerne starte med at ramme en pæl igennem en af de ting, som Dansk Folkepartis ordfører nævnte, nemlig at det her skulle være det store opgør med svinestoppet, og nu ville vi have flere svin fra Socialdemokratiets side. Det står der vist ikke nogen som helst steder. Vi vil gerne, at vi tager hensyn til miljøet, og at det er, hvad miljøet kan tåle i det pågældende område, der afgør, hvor mange svin der kan være.

Kl. 20.45

Det er ikke bare en eller anden gennemsnitsbetragtning, det er bestemt ikke det, vi vil have. Så nogle steder kan det godt være at der kan være flere, men der kan også godt være nogle steder, hvor man må sætte hælene i. Det synes jeg bare var vigtigt at få rammet en pæl igenem.

Så sagde ordføreren, at han gerne ville tage hånd om de store miljøproblemer. Jeg er da glad for, at han mener, der er store miljøproblemer, og at miljøgodkendelser er vejen frem, men jeg vil gerne spørge, om han kan garantere med de regler, som han er ved at forhandle, at ansøgningerne, som er indsendt inden den 1. januar, bliver behandlet efter de nye regler.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er det sådan, at når vi taler om, hvad der er fremsat før i tiden, så var det et svinestop, man talte om fra Socialdemokraternes side. Det ville betyde, at man ikke kunne rokere rundt på nogen af de produktionssteder, som var i landet på daværende tidspunkt. Derfor siger jeg bare, at Socialdemokraterne har rykket sig på det her område. Jeg skal ikke konstatere, om man går

ind for flere svin, jeg kan bare se, at det er et nyt forslag, som vi burde tage stilling til her.

Men når vi så går tilbage til det andet – hvad der sker i de kommende forhandlinger – vil jeg sige, at der er det jo åbent, alle ideer er jo velkomne i forhandlingerne om, hvad det er, der skal ske på det her område. Og derfor er det for tidligt på nuværende tidspunkt at konkludere det ene eller det andet. Altså, hvor bliver grænsen, bliver den ved de 75 dyreenheder? Der har Dansk Folkeparti ikke lagt sig fast på, om det skal være 60, eller om det skal være 80. Det vil vi vente med at tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg er meget glad for, at Dansk Folkeparti åbent er til at tale med i den her sag. Jeg tror også, at den drøftelse, vi har her, er udtryk for, at vi stille og roligt nærmer os hinanden. Socialdemokratiet har rykket sig, Dansk Folkeparti har rykket sig, og det synes jeg er en positiv ting.

Jeg vil måske bare lige gribe fat i en enkelt ting, og det er det med hamstringen, som vi er bekymrede over. Dansk Folkepartis ordfører afviser fuldstændig, at der kan være tale om hamstring, men sagen er jo den, at alle ansøgninger ligger i store pukler ude omkring i amterne. Det er virkeligheden, og det ved Dansk Folkepartis ordfører også godt. Det, vi er bekymrede over, er, at der ryger rigtig mange flere ind i puklerne i de her dage, og at selv om de først bliver behandlet næste år, bliver de behandlet efter gamle regler, fordi de er indsendt inden den 1. januar.

Kan Dansk Folkepartis ordfører garantere, at et hvilket som helst forslag, som betyder, at man skal behandle ansøgninger efter gamle regler, vil han afvise?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må bare sige, at alle jo ved, at de her ansøgninger tager, som det står i forslaget, 4-5 år. Så hvad er incitamentet til at gå hen og søge en tiladelse på nuværende tidspunkt?

Derfor savner jeg eksempler, for det er jo løse påstande; jeg har ikke fået et eneste eksempel lagt på mit bord, hvor man kan sige, at der er søgt, på baggrund af at vi er ved at gennemføre nogle nye tiltag på området her. Derfor er jeg nødt til ligesom at skære det ud i pap: Der foreligger mig bekendt ikke nogen eksempler på, at landmænd har været ude at hamstre. Og jeg kan ikke se fordelene i at skulle ud at hamstre, for

hvis man skal ud at investere 100.000 kr. eller 150.000 kr. i en tilladelse, som man måske ikke er sikker på at man overhovedet skal bruge, hvem vil så forrente det? Så jeg mangler eksempler på, at det her problem er der.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg skal give ordet til hr. Christian Wedell-Neergaard som næste ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF): Venstres ordfører sagde i sit indlæg: Jeg forholder mig til den virkelighed, der er ude i virkeligheden. Dermed tager han jo patent på virkeligheden, og det er så hans virkelighedsopfattelse, som er den gældende.

Der kan man sige, at når jeg læser det her beslutningsforslag synes jeg der er meget, der tyder på, at vi har en fælles virkelighedsopfattelse på en lang række punkter, herunder at vi i dag har et meget kompliceret system; vi har et system, hvor sagsbehandlingen tager utrolig lang tid, og vi har et system, som trænger til at blive moderniseret.

Det fremgår af beslutningsforslaget, at man ønsker at regulere landbruget, ligesom man regulerer industrien, og den intention er Det Konservative Folkeparti fuldstændig enig i. Vi er ikke enige i beslutningsforslaget på alle strækninger, og derfor vil vi afvise det, som det foreligger, men de intentioner, der ligger bag, er vi absolut enige i.

Kl. 20.50

Jeg vil også lige glæde mig over, at oppositionen har forladt en ørkenvandring med svinestoppet, som jo var – hvad kan man sige? – en præservering, en lukning af branchen, og nu beskæftiger sig med, hvordan vi får denne branche til at udvikle sig på bedst mulig vis både med hensyn til produktionen og med hensyn til miljøet.

Så tanken om regulering af landbruget er vi enige i. Men vi er uenige i det, at man tager fat på alle landbrug over 30 ha og 42 dyreenheder. Vi mener ikke, at det er nødvendigt at regulere så små brug. Og vi er også uenige i, at planteavlslsbrugene skal reguleres med miljøgodkendelse. Vi mener, at de er omfattet af tilstrækkelige regler. Så der er altså tale om, at man efter vores mening går for langt ned.

Der bliver jo med det forslag, som regeringen arbejder på, tale om betydelige forenklinger i administrationen af husdyrbrugs miljøgodkendelser. Og samtidig med at sagsbehandlingen

overdrages til kommunerne, falder det således, at kommunerne fremover kommer til at stå for reguleringen. Det er noget, landbruget sukker efter, og landbruget har jo lidt under de årelange sagsbehandlingstider.

Vi er enige med forslagsstillerne om, hvilke faktorer der skal gælde i de kommende miljøgodkendelser. Der er et punkt, som jeg synes er meget spændende, og det er anvendelse af ny teknologi til at løse miljøproblemerne. Jeg tror, vi kan nå meget langt ad den vej.

Fra den 1. januar 2007 får vi de nye regler, og det vil jo så betyde, at de indsendte ansøgninger fra det tidspunkt skal behandles efter de nye regler. Der tror jeg, at man kan sige i forbindelse med hele historien om hamstring, at det er således, at fra den 1. januar vil man arbejde med de nye regler, og at det vil være dem, der er gældende.

Man skal jo se det her i dets helhed, og derfor vil lugtgener og lugtvejledningen også være en del af den samlede pakke, og det vil have nogle konsekvenser for regulering af landbruget.

Vi afviser kravet om obligatoriske naturplaner, og vi afviser også forslaget om at bruge 20 pct. af den direkte landbrugsstøtte til landdistriktsmidlerne. Men vi afviser bestemt ikke at anvende landdistriktsmidler til natur og miljø.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er vigtigt, at vi i de kommende forhandlinger arbejder på en måde, så vi finder vilkår, som ikke alene kommer produktionen, men også miljøet til gode. Det, vi arbejder på, er en mere enkel regulering, og jeg er sikker på, at det vil være til gavn for branchen.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det er jo en fornøjelse at høre, at ordføreren er positiv over for forslaget. Det er så ærgerligt, at der er den der lille hage ved det, som gør, at ordføreren siger, at han ikke kan stemme for forslaget. Det gik jo ellers lige så godt, synes jeg. Men sådan kan det jo gå. Jeg kan i hvert fald høre, at vi langt hen ad vejen er enige om intentionerne.

Det, jeg lige vil bede ordføreren om at overveje, er spørgsmålet om svinestoppet, for nu nævnte ordføreren, at Socialdemokratiet havde rykket sig meget med hensyn til svinestoppet. Netop det, at der er de store pukler i sagsbehandlingen, og netop det, at vi ikke har kunnet få gennemført det her forslag om miljøgodkendelser, selv om vi har fremsat det år efter år efter år, får mig til at spørge, om ordføreren kunne

overveje, om det måske netop var derfor, vi var nødt til at true med svinestopet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Svinestopet har hele tiden været helt unødvendigt, og det har det, fordi der sådan set er styr på miljøreguleringen i landbruget. Der reguleres på en måde, som er forsvarlig på langt de fleste strækninger, så der er sådan set orden i tingene på nuværende tidspunkt. Men der er en meget lang sagsbehandlingstid; det er en meget kompliceret sagsbehandling, og der er visse områder, der trænger til en opstramning, hvilket ligger i de nye regler.

Kl. 20.55

Så derfor har jeg hele tiden syntes, at svinestopet var en helt unødvendig foranstaltning, og også været nervøs for konsekvenserne af svinestopet. Det er jo klart, at når vi har en branche i rivende udvikling, ville et svinestop jo fuldstændig lukke for den og dermed nedsætte konkurrencekraften. Så det har vi da hele tiden været betænkelige ved og modstandere af.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Er det ikke korrekt, at truslen om svinestopet måske netop kan være en af de ting, som gør, at vi nu faktisk flytter os i det her spørgsmål? Og er det ikke også korrekt, at i de nuværende VVM-redegørelser, som lægges til grund, tager man slet ikke i tilstrækkeligt omfang hensyn til det lokale miljø? Det er i langt højere grad et spørgsmål om en gennemsnitsbetragtning, og det er det, man kigger på.

Det, vi netop vil med de individuelle miljøgodkendelser, er jo, at man helt lokalt tager højde for, om naturen kan tåle flere svin – når nu det er svinestop, vi taler om – eller om den ikke kan tåle det.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, vi har en branche i rivende udvikling, og det vil sige, at man får en større og større aktivitet, og en større og større aktivitet medfører jo naturligt en større og større belastning. I den situation er det klart, at den individuelle miljøgodkendelse jo skal være en sikkerhed for, at det sted, hvor produktionen er placeret, kan tåle den belastning, som produktionen er udtryk for.

Så det er fuldstændig rigtigt, at incitamentet er at få det på plads, og så i det hele taget få mil-

jøreguleringen af landbruget på plads i en situation, hvor vi har et system, som er sandet til på mange måder. Derfor skal der findes mere enkle løsninger, som giver en sikkerhed for producenterne – det er det med de 8 år – men som samtidig kommer miljøet til gode. Og den balance lægger vi afgørende vægt på i Det Konservative Folkeparti.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Og jeg giver ordet til hr. Johs. Poulsen som næste ordfører.

Johs. Poulsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi faktisk langt hen ad vejen på linje med den konservative ordfører i hans tilgang til, hvad der er problemstillingerne her på området, og derfor også i tilgangen til, hvordan man skal forsøge at skabe løsninger i årene fremover.

Man kan selvfølgelig altid fra den her talerstol få en interessant akademisk diskussion om virkelighedsopfattelser, men det, der er det afgørende, er jo, at vi, når vi er færdige med et nyt grundlag for miljøregulering af landbruget, når frem til noget, som tager hul på en række af de problemer, som jo ikke bliver løst – og det er en fællesopfattelse, så vidt jeg bedømmer det – på en tilstrækkelig effektiv måde i dag.

Det er så en kombination af, at man ikke får løst de miljømæssige problemer, som ligger i forlængelse af visse typer landbrug, og at man i erhvervet lider under, at man har meget lange sagsbehandlingstider, og at man har et meget, meget uoverskueligt og meget, meget kompliceret system, som vi rent faktisk trænger til at få forenklet, og som vi rent faktisk trænger til på mange måder at få gjort mere brugervenligt, hvilket vi derfor i Folketinget har en forpligtelse – i al fald efter radikal opfattelse – til at finde løsninger på.

Efter vores opfattelse er der jo nogle ting, som ikke er tilfredsstillende i dag, når man tager den miljømæssige indgangsvinkel. Der er på en række felter en miljøbelastning fra den danske landbrugsproduktion, som vi ikke mener er rimelig. Der er et næringsstoffab til både grundvand og overfladevand, som i en række tilfælde overskrider det, som burde være en idealtilstand, eller en bedre tilstand i al fald, både i forhold til den naturmæssige udvikling og i forhold til beskyttelse af grundvandet i fremtiden.

Derudover er der et særlig tungt problem, som handler om den luftbårne kvælstof- og am-

moniakforurening, som medfører, at man i forhold til ikke mindst nogle særlige naturtyper, næringsfattige naturtyper, er i en situation, hvor disse naturtyper konstant forarmes og er i fare for at forsvinde. Derfor er der også en række både plante- og dyrearter, som jo bliver klemte i den situation. Derfor lægger vi fra radikal side vægt på, at vi kommer langt ikke mindst i forbindelse med den del af det, altså den luftbårne del, som jo i virkeligheden hidtil har været meget u håndterbar, men som vi har brug for at få taget mere håndfast fat i.

Så er der pesticidsiden, hvor der er en række initiativer i gang. Og så er der det, som nogle ordførere har været inde på, det, som måske mere retter sig mod det omgivende miljø for mennesker, nemlig lugtgener i forbindelse med landbrugsproduktionen, ikke mindst i forbindelse med svineproduktion og i nogen grad også kyllingeproduktion. Der er der naturligvis også behov for at få lavet en tilgang, der betyder, at man får mindsket nogle af de problemer, der er der.

Kl. 21.00

Med hensyn til det sidstnævnte er det vores opfattelse, hvis vi skal tage ordene fra topfolkerne i dansk landbrug for pålydende, at de også dér er interesseret i at finde løsninger, som betyder, at man ikke længere står med de problemer i forhold til naboer og andre, som generes i den sammenhæng.

Når vi alligevel må sige, at vi på det nuværende grundlag må sige, at vi på det nuværende grundlag må afvise forslaget, som det ligger, hænger det jo sammen med, at vi er gået ind i de forhandlinger, som nu allerede har været omtalt flere gange, med den indgangsvinkel, at det er vigtigt i den situation, vi står i nu, at prioritere indsatsen, således at den bliver rettet mod de steder, hvor man i årene fremover vil generere de største problemer, hvis man ikke får taget fat omkring dem.

Derfor ligger der også i vores tilgang til det her område en prioritering. Og det vil under alle omstændigheder være sådan, at selv om man teoretisk forestillede sig, at nu tog man fat om samtlige landbrug fra i morgen og skulle miljøregulere dem med fremtidige miljøgodkendelser, så ville det ganske enkelt være en fysisk umulighed at komme igennem dem. Selv om man tog en hel del år i brug, ville det ganske enkelt være en fuldstændig umulighed med de rammer, inden for hvilke vi i dag udøver politik og økonomi i det her samfund. Derfor ville der under alle omstændigheder skulle foretages en

prioritering, og vi finder det vigtigt, at den prioritering bliver foretaget ud fra et ønske om at regulere først og fremmest der, hvor der også er incitamentet til at gå ind og investere i de miljøteknologiske tiltag, der kan være en del af løsningen.

Så er der jo en anden del af beslutningsforslaget, der handler om flere midler til natur. Og der vil jeg gerne sige, at i Det Radikale Venstre er vi optagede af at få diskuteret partierne imellem i det her Folketing, om der kan findes løsninger, som betyder, at vi gør det en smule anderledes, end vi har gjort det hidtil.

Vi er optagede af, at vi får en god dialog mellem Folketingets partier om mulighederne for at anvende modulationsprincippet, som der jo for nylig er blevet åbnet for. Vi vil derfor ikke udstikke en facitliste i dag eller sige, hvad der skal stå, når den snak er færdig, men vi synes, det er fornuftigt partierne imellem at tage en snak om, hvorvidt det instrument skal i brug.

Vi skal opfylde en række krav i fremtiden, som også er EU-genererede, bl.a. habitatkrav, vandrammedirektiv og meget andet. Det vil under alle omstændigheder betyde øgede investeringer i naturen, som der skal findes penge til.

Hvis de penge ikke skal findes via almindelige skattemidler, er modulationsprincippet en af mulighederne, og derfor finder vi det logisk, at man i alt fald partierne imellem begynder at drøfte nogle principper for, hvordan man i givet fald kunne gribe den opgave an.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Og jeg giver ordet til hr. Steen Gade som den næste ordfører.

Steen Gade (SF):

Efter at have hørt på ordførerne før mig, vil jeg da sige, at det var hyggeligt og godt at høre på både hr. Johs. Poulsen fra De Radikale og hr. Christian Wedell-Neergaard fra De Konservative. Dermed også være sagt, at jeg synes, der var et par andre ordførere, som ikke just brillerede ved at gå ind i sagen.

Lad mig først sige, at vi jo står over for et stadig væk meget alvorligt miljøproblem relateret til dansk landbrug. Det er jo altså også derfor, vi har fremsat det her forslag. Det gælder grundvand, overfladevand, iltsvind i vore farvande, ammoniak, naturtyper, der forsvinder med en dramatisk hast.

Vi, der deltog i Folketingets høring om landbrugets miljøforhold for nu snart et år siden, fik

jo tydeligt demonstreret, hvordan man kan se frem til, at en række naturtyper i de kommende år simpelt hen forsvinder her i landet; det gælder heden, det gælder strandenge osv., og især hvis de ligger i nærheden af store svinebrug.

Så det er altså en alvorlig baggrund, vi taler om det på. Det er et miljøproblem, vi stadig ikke har styr på i Danmark, og det illustreres jo også ved, at Danmark er det land i verden, der har den tætteste svinetæthed – hvis der er noget, der hedder det. Der er fem svin pr. indbygger her i landet, og land nr. 2 er Holland; de har kun et svin pr. indbygger. Så vi er virkelig verdens mest svinetætte land.

Dermed vender jeg tilbage til miljøministerens, synes jeg, lidt mærkværdige betragtninger om, hvad vi tidligere har sagt om svinestop.

Vi har jo sagt akkurat de samme ting som dem, vi siger her. Vi har sagt: Var det så ikke en idé i den pause, indtil vi laver den her lovgivning, at lave et svinestop, hvor vi sørger for, at der ikke bliver mulighed for hamstring af tilladelser, og så laver vi en ordentlig lovgivning?

Det har regeringen jo ikke villet være med til, og i stedet for har man jo så skabt en mulighed for, at i hvert fald nogen hamstring har kunnet finde sted.

Kl. 21.05

Apropos hamstring så hørte jeg fra den konservative ordfører, at alle ansøgninger, der ligger i en dyng og skal behandles og ikke er blevet behandlet, men først bliver behandlet efter den 1. januar 2007, skal ind under de nye regler. Hvis det er rigtigt, vil jeg sige, at det er et fremskridt, i forhold til hvad vi har hørt tidligere, og hvad der har været diskuteret tidligere. Så det vil jo være med til, ikke at fjerne hamstringen, for der er en pukke, men til at tage toppen af den. Og det vil jeg så kvittere for, hvis det er det, man er kommet frem til under de forhandlinger, der foregår mellem regeringspartierne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Så vil jeg sige nogle ord om miljøteknologi. Det er meget vigtigt, at kravene bliver så skrappe, at der bliver et stærkt incitament til at udvikle miljøteknologi. For det, vi skal leve af i Danmark i forhold til landbrugsproduktionen i de kommende år, er i mindre og mindre grad selve landbrugsproduktionen, men derimod følgeindustrier, opbygning af miljøteknologier og andre teknologier, der er knyttet til og tager udgangspunkt i vores landbrugsproduktion, f.eks. begrænsningen af ammoniakforurening.

En betragtning om de 20 pct. af landbrugsstøtten til naturgenopretning: Det er et meget vigtigt forslag. Vi har jo en regering, som fuldstændig missede sidste chance, hvor vi kunne have taget nogle af landbrugsmidlerne og ført dem over til natur. Men det sagde regeringen nej til, og et flertal i Folketinget sagde nej til det.

Nu har vi fået en ny chance med, at vi må bruge op til 20 pct. af landbrugsstøtten på naturgenopretning. Det er en kæmpe chance for naturen, og det er utrolig vigtigt, at den ikke bliver misset. Vi vil gerne gå ind i sådan nogle forhandlinger, som hr. Johs. Poulsen nævnedes og opfordrede alle partier til at gå ind i. Vi er med til at skrive et brev til landbrugsministeren om det her spørgsmål.

Men det her er meget vigtigere for naturen i Danmark end miljøministerens 1 mia. kr., som vel kun er højest 700 mio. kr. på det her område, og fordelt over 3 år er vi altså nede på 300 mio. kr. Det er vel lige knap og nap det, der skal til for at leve op til de krav, vi i forvejen har forpligtet os på. Så det her vil være det, der kunne give et skridt fremad.

Jeg synes, regeringen på det punkt og på en række andre punkter burde lytte til det forslag, som vi har fremsat fra Socialdemokratiets og SF's side.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Hvad angår den anden del af det beslutningsforslag, som SF og Socialdemokraterne har fremsat, det, der handler om, at man skal bruge landbrugsstøttemidler, sådan at de indgår i landdistriktspuljen og kan bruges til naturgenopretning, er vi meget enige i det forslag, i hvert fald hvis det skal forstås på den måde, at de penge også skal bruges til at sikre udvikling af et landbrug, som eksisterer i balance med naturen. Vi synes nemlig, det er meget afgørende, at man har det fokuspunkt i sit arbejde.

Det er også ud fra den grundopfattelse, at vi ikke synes, det er særlig visionært, når man her fremlægger en opfattelse af, at de miljøproblemer, der har skadet landbruget, skal løses ved, at landbruget miljøreguleres som al anden industri med udlædningsstilladelser, der lyder på et antal kilo, og direktiver om skorstenshøjder og filtre osv.

I Enhedslisten mener vi, at man skal gå en anden vej og stille krav til processen i landbruget, således at landbrugsproduktionen indrettes på en sådan måde, at alle forhold indrettes sådan, at tingene kommer i en sammenhæng. Og det er sammenhængen mellem forureningsproblemer, bevarelse af frugtbar jord, dyrevelfærd, forbrug af antibiotika, et mentalt og fysisk godt arbejdsmiljø og en varieret natur.

For at løse alle disse problemer i sammenhæng er man nødt til at fremme et varieret brug med både dyr og planter, hvor stald- og markforhold er indrettet med hensyn til hinanden, og hvor de lukkede stofkredsløb hele tiden prioriteres, hvor selv samme dyr og planter er i centrum, og hvor syntetiske og kemiske gift- og næringsstoffer ikke får lov til at ødelægge den naturlige balance. Og der mener vi ikke i Enhedslisten, at udledningstilladelser er en dynamisk måde at angribe de her problemer på.

Vi synes også, det er vigtigt, at ny teknologi skal hjælpe med at bevare stofkredsløbene, nedsætte energiforbruget og være mere skånsom over for de naturlige og biologiske processer – en gængs teori. Det er den slags ny teknologi, man skal fokusere på. Ny teknologi, som isoleret set øger ressourcehåndteringen for et enkelt produkt, men som ikke er hensigtsmæssig i forhold til biodiversitet og dyrevelfærd eller andre forhold, er efter vores opfattelse ikke interessant. Der finder vi, at det nærværende beslutningsforslag er langt mere endimensionelt i sin teknologivurdering.

Kl. 21.10

Et grønt regnskab er et godt redskab, som kan skabe overblik og incitament, hvis der vel at mærke kommer en økonomisk fordel ud af at gøre regnskabet bedre. Det vil der gøre, hvis man indfører en afgift på kvælstof-tab, hvor provenuet investeres i at fremme økologisk jordbrug, f.eks. gennem oprettelse af en jordfond, således at kapitalgevinster ikke fører til øgede jordpriser og dermed øger investeringsbehov og rationaliseringsbehov.

Forslaget om individuelle miljøgodkendelser, der gælder for 8 år, er dog nok, hvis man tager udgangspunkt i den nuværende tilstand, udtryk for en forbedring. Som følge deraf vil vi også kunne stemme for det punkt.

Så alt i alt er vi – på trods af en grundlæggende skepsis over for den mangel på visioner, vi synes der ligger bag det her forslag – positive over for enkeltelementer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Jeg vejrer faktisk morgenluft. Det er jo sådan, at vi i en årrække, mens den her regering har siddet, har haft en opfattelse af, at det var holdningen, at miljøet blev reddet af hr. Svend Auken under vores regeringer, og at Ritt Bjerregaard klarede miljøet ude i Europa, så det kunne vi godt sætte på standby, det var ikke nødvendigt at gøre noget. Men det, jeg synes jeg har hørt fra ordførerne i dag, især bemærkningerne fra Det Konservative Folkepartis side som regeringsparti og selvfølgelig også fra Det Radikale Venstre, giver mig optimismen tilbage. For det, vi vil, er jo mere miljø og mere natur. Vi mener, at vi har fremsat et forslag, som er en tostrengt strategi for, hvordan vi sikrer naturen i Danmark; en bæredygtig natur i samspil med et bæredygtigt landbrug.

Vi ved, at nogle af vores unikke naturområder stille og roligt forsvinder, og vi ved, at vi ikke bare kan bruge gennemsnit og statistikker. Vi er nødt til at kigge på de lokale tålegrænser, vi er nødt til at se på, hvor meget naturen kan tåle i det enkelte område. Og det vil vi handle efter.

Derfor vil vi – det er den første streng i forslaget – sørge for, at hver enkelt landbrugsbedrift skal have en miljøgodkendelse, men på den anden side også satse massivt på genopretning og pleje af naturen der, hvor det allerede er gået galt.

Jeg tror ikke, jeg vil gentage de forskellige elementer, vi gerne vil have ind i miljøgodkendelserne, det er vist gammelkendt stof efterhånden, kan jeg høre på debatten. Men vi synes jo, at det er meget positivt, at der også i Miljøministeriet bliver arbejdet på det her, og at der er nogle forhandlinger i gang.

Der er to områder, som jeg har kunnet høre på ordførerne i dag kan blive nogle områder, vi kommer til at skulle diskutere.

Det ene er, om de helt små bedrifter eller de mellemstore bedrifter skal have en miljøgodkendelse. Vi mener ikke, at de helt små skal. Vi mener, at vi skal sætte grænsen efter landbrugsloven, det synes vi er meget naturligt. Hobbybedrifter bliver undtaget, alle andre skal selvfølgelig have en miljøgodkendelse.

Så derfor siger vi 30 ha og 42 dyreenheder. Det er måske noget, vi kan snakke om. Vi synes

godt nok, at 75 dyreenheder, som ministeren siger, er meget højt. En bedrift på 50 dyreenheder er jo ikke bare et lille hyggehobbylandbrug med flagstang og hvidt stakit og fuglesang, det er i lige så høj grad et intensivt landbrug med gylleproblemer, og hvad dertil hører.

Det andet er, at vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi har en overgangsfase, så det ikke kun er dem, der indsender ansøgninger efter den 1. januar, der skal omfattes af de her miljøgodkendelser. Vi ved, at hver fjerde husdyrbedrift er lukket ned inden for de sidste 4 år. Det betyder, at hver fjerde bedrift har flyttet dyrene over til nogle andre og større enheder, og det er sket inden for de sidste 4 år.

Vi kan ikke forvente, at de inden for en år-række på 10 eller 15 år vil lave en hel masse nye udvidelser, og derfor vil vi selvfølgelig også gerne have fat i dem, for det er jo væsentligt, at vi får gjort noget ved miljøet her. Det er ikke kun et spørgsmål om at være ude efter de store, det er også et spørgsmål om, at det skal gå retfærdigt for sig.

Den anden streng i forslaget handler om at sætte ind over for den forurening, der desværre allerede er sket. Vi tror nemlig på, at det er nødvendigt at sætte ind både fremadrettet og bagudrettet. Der skal ske noget naturgenopretning og -pleje, og derfor foreslår vi altså at finansiere genopretningen ved at tage 20 pct. af den direkte landbrugsstøtte – altså den hektarstøtte, landmændene får for bare at eje jorden – og overføre den til naturgenopretning.

KL 21.15

Men det betyder ikke, at vi tager pengene fra landmanden. Nej, det betyder, at landmanden skal yde en aktiv indsats for miljøet for at få de penge, og det synes vi der er god ræson i. Vi tager ikke noget fra nogen, men vi omfordeler og øremærker pengene til dem, som virkelig vil naturen det bedste. Det giver 1,4 mia. kr. om året, og det er jo penge, der vil noget. Ministerens 700 mio. kr. over 3 år blegner lidt i sammenligning, synes jeg, så jeg synes, vi alle sammen skal være positive og optimistiske og sige, at her er der en mulighed for virkelig at gavne miljøet.

Vi er selvfølgelig helt med på argumentet om, at landbruget er en vigtig indtægtskilde for Danmark. Vi har aldrig nogen sinde sagt andet, og jeg vil gerne slå fuldstændigt fast fra Socialdemokratiets side, at Danmark ikke kan undvære landbruget, og det skal Danmark heller ikke. Vi vil bare meget gerne være med til at sætte nogle

gode rammer og nogle rimelige vilkår for landmændene.

Forslaget vil være med til at give landmændene nogle fuldstændig kendte rammer at planlægge inden for. Det synes vi er vigtigt, det synes de fleste erhverv vist er vigtigt, og som det ser ud lige nu med VVM'er og screeningsundersøgelser, ligger der store dynger opgaver. Det bliver ikke nogen nem øvelse for kommunerne at overtage dem, og det bliver ikke nogen nem opgave for landmændene at arbejde med dem, så derfor: Jo enklere og mere konkrete, vi kan lave reglerne, jo bedre. Landmændene skal vide, hvilke krav vi stiller til dem, men vi skal ikke bare komme med nye krav hver anden måned. Nej, det skal som her være en samlet pakke, så de ved, hvad de kan forholde sig til.

Men vi vil ikke gå på kompromis med naturen. I Socialdemokratiet vil vi ikke bare stå at se på, at Råbjerg Mile og de fantastiske vesterhavsklitter forsvinder. Jeg tror, det var hr. Steen Gade, der nævnte, at vi sidste år havde en høring om husdyrbrug og miljøgodkendelse i Miljøudvalget, og at det var dystre fremtidsperspektiver, der kom frem her. I stedet for at komme med forslag om miljøgodkendelser fristes jeg til at foreslå noget, der er meget moderne for tiden, nemlig en kanon. Jeg tror virkelig, vi skal have en kanon, så vi sikrer, at alle danske folkeskoleelever får set Råbjerg Mile, inden den forsvinder. Der må simpelt hen gås meget mere ambitiøst til værks. Vi er glade for, at man er nået så langt, som vi kan høre på ordførerne i dag, men det må og skal kunne lade sig gøre at have overskud til at tage hensyn til både miljøet og erhvervet.

Med dette forslag forsøger vi at nytænke på landbrugsområdet. Vi skruer på alle de knapper, vi kan, for at få et mere miljøvenligt landbrug, vi kommer med konstruktive forslag til yderligere forbedringer af det udmærkede arbejde, Miljøministeriet allerede har gang i, og vi kommer med nye perspektiver for finansieringen af naturgenopretning og -pleje.

Jeg tror faktisk, at de fleste landmænd er villige til at tage et ansvar for naturen. De er Danmarks største naturplejere, det er dem, der forvalter vores natur hver eneste dag, og jeg tror, at den mere bæredygtige udvikling er en udvikling, som landmændene er glade for. Jeg tror faktisk også, at danskerne vil have mere natur. De vil gerne have færre lugtgener fra gyllen, de vil gerne have mere dyreliv, de vil gerne beholde både grøftekanter og Danmarks helt specielle naturområder, og vi Socialdemokrater mener

altså, at dette forslag er et kvantespring i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Som jeg nævnte i min ordførertale, er vi i Det Radikale Venstre langt hen ad vejen enige i intentionerne bag forslaget, så det er ikke det, jeg vil sigte mod med mit spørgsmål. Men jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører, om hun er enig med mig i den opfattelse, at uanset hvor man sætter den nedre grænse for de individuelle godkendelser, som hvert landbrug skal have i fremtiden, skal det sikres, at der er et system, som opfanger de ganske enkelte, hvor der er problemer, selv om de ligger under de grænser, der ligger i beslutningsforslaget, så de også bliver vurderet.

Jeg kan godt give et eksempel: En minkfarm med 35 dyreenheder er placeret et meget uheldigt sted tæt på sårbar natur. Her vil der under alle omstændigheder være en belastning, som man under alle omstændigheder må forholde sig til. Her må der stilles nogle betingelser. Er den socialdemokratiske ordfører enig med os i Det Radikale Venstre i, at vi under alle omstændigheder skal have et system, der opfanger de få steder, hvor der er særlige problemer, selv om de ligger under den nedre grænse, der er fastsat?

Kl. 21.20

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Vi mener, det er utrolig vigtigt at fange de steder, hvor miljøet er belastet, og det er jo netop det, vi snakker om, når vi siger, at man skal kigge på de lokale forhold, så jeg tror nemt, jeg kan sige, at det er vi enige med De Radikale i.

Jeg synes bare, jeg lige vil komme med en enkelt bemærkning til det, der blev sagt om, at det er lige meget, om det er 42 eller 75 dyreenheder. Jeg står her med en tabel over kvægbesætningerne i Danmark, og den viser faktisk, at hvis man inddeler i intervaller på 25, er den største gruppe overhovedet besætninger med mellem 50 og 75 dyreenheder, så det er altså en kæmpe stor gruppe bedrifter, man bare springer over. Men om det lige skal være 42 eller 45 eller 47 dyreenheder eller noget helt fjerde, tror jeg nu nok, vi kan finde ud af.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg er glad for tilsagnet om, at det vigtige er, at vi har et system, som også fanger de få steder, der ligger under den nedre grænse, som er fastsat, men hvor der er nogle individuelle problemer, man under alle omstændigheder skal forholde sig til, for det er jo det, der er det afgørende. Der kan nemlig godt være nogle bedrifter under 75 og også under 42, hvor det vurderes, at der under de omstændigheder skal stilles betingelser, og så er det jo afgørende, at man har et system, der ikke bruger sine ressourcer på de mange mindre brug, som er relativt uproblematisk.

Jeg kender også tallene fra kvægbrugene, så dem vil jeg sådan set ikke kommentere. Men jeg kender også fremskrivningerne, og det vil jo være sådan, at i løbet af meget kort tid vil situationen være, at også kvægbrugene vil være omfattet af generelle regler, selv om de starter ved 75 enheder. Men udgangspunktet må være, at uanset om den nedre grænse hedder 42, 55, 60 eller 75, skal systemet fange de få steder, hvor der er miljømæssige påvirkninger, og det må jeg konstatere at der er enighed om.

Det blev vist mest en kommentar, tror jeg.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Tallene behøver næsten ikke nogen kommentar, sagde ordføreren, men det handler jo om miljøet, og jeg synes, at ordføreren undervurderer problemets omfang i de mellemstore bedrifter. Antallet af dem er ganske stort, og jeg tror, det ville være langt bedre for det danske miljø og den danske natur, hvis vi sørgede for, at de alle sammen blev miljøgodkendt. Det behøver ikke være voldsomt bureaukratisk, og det er jo heller ikke kun et spørgsmål om lige præcis den og den bedrift, men lige så meget om der er en eng, og om engen skal tages med i hele naturplanen for ejendommen. Antallet af bedrifter er vigtigt, når vi alene taler om tal, men ikke når vi skal se på hele naturplanen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er endnu en spørger, og det er hr. Christian Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, *kanon* staves k-a-n-o-n, men ordet kan altså også udtales *kanon*, og en kanon har det ved sig,

at den rammer målet lige i plet. Den skyder ikke over hele viften, og man kan jo sige, at beslutningsforslaget i hvert fald tager det hele med og skyder så bredt, som det overhovedet er muligt.

Vi snakker om regulering af bedrifter over 75 dyreenheder, der gør noget i forbindelse med nyetablering eller udvidelse. Hvorfor er det ikke nok? Hvorfor er det ikke nok, at de eksisterende bedrifter, hvor der skal ske noget, skal have en ny miljøgodkendelse, men at planteavlbedrifter og små husdyrbedrifter også skal være omfattet?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan forstå, at ordføreren mener, vi skyder med spreddehagl, men det er ikke et spørgsmål om at skyde med spreddehagl. Det er et spørgsmål om at indse problemets omfang, og vi mener faktisk, at det problem for den danske natur, vi har fået ridset op, er meget, meget alvorligt. Derfor mener vi, at der skal sættes ind over for alle erhvervs-mæssige landbrug i Danmark, og derfor er grænsen sat ved 42 dyreenheder.

De 42 enheder er jo grænsen mellem, hvornår det er et landbrug, man bare har erhvervet sig for sjovs skyld, og hvornår det er et erhvervsbrug, og vi synes, det er en væsentlig ting at slå fast, at det er erhverv, vi snakker om her. I alle mulige andre industrivirksomheder er det ikke et spørgsmål, om virksomheden har 2.000 eller 200 ansatte, den skal jo stadig overholde miljøgodkendelserne.

Kl. 21.25

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, men summa summarum er jo, at når vi lægger alle bedrifterne sammen, har vi Danmarks største eksporterhverv og en deraf følgende betydelig beskæftigelse. Ordføreren har flere gange været inde på effekten af denne branche, både beskæftigelsesmæssigt og omsætningsmæssigt, og hvordan ser ordføreren på regulering efter det regelsæt, som er nævnt i beslutningsforslaget, og hvordan ville det egentlig se ud, hvis vi omsatte det til beskæftigelsestallet inden for Danmarks største eksporterhverv?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg hæfter mig ved, at Danmarks største eksporterhverv, altså landbruget, selv siger, at man gerne vil reguleres som al anden industri, og at man gerne vil miljøgodkendes. Sidst jeg talte med Peter Gæmelke, lød det oven i købet, som om han var lidt bekymret for, at regeringen ville være lidt for fodslæbende, så reguleringen ikke blev tilstrækkelig. Jeg er ikke sikker på, at han regnede med at blive citeret i Folketingssalen for det, så jeg skal nok lade være med at hænge ham helt op på det, men pointen er, at landbruget også gerne vil reguleres.

Det vigtigste for erhvervet er, at det får en ordentlig og præcis sagsbehandling, så man ved, hvad man har med at gøre, og det er det, vi gerne vil have. Vi vil ikke fortsætte de sidste 4 års henslæben, hvor VVM-redegørelser og alverdens ting og sager ligger på skrivebordene rundt omkring i amterne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. maj 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.27